

Extending the Range

Allmänna Söngen & Malva Quartet
Conducted by Maria Goundorina

Extending the Range

Allmänna Sången & Malva Quartet
Conducted by Maria Goundorina

1. *Jakt på fågel*
Britta Byström
2. *Limu limu lima*
Anna-Karin Klockar
3. *You Breathe*
Julia Wolfe
4. *Ljusfälten*
Karin Rehnqvist
5. *Strum*
Jessie Montgomery
6. *En sådan kväll*
Erika Hammarberg
7. *Till fots fick jag gå genom solsystemen*
Andrea Tarrodi
- 8-12. *Alaska Spring*
Libby Larsen
 8. *I. April*
 9. *II. Extending the Range*
 10. *III. Fiddlehead*
 11. *IV. Juncos*
 12. *V. Walking the Marsh*

Extending the Range

Extending the Range är resultatet av flera års samarbete mellan Allmänna Sången och MalvaKvartetten. Våra två ensembler drivs av en gemensam vilja till att utforska ny musik och till att främja musik av kvinnliga tonsättare. Båda aspekter återspeglas i detta album med musik för kör och stråkkvartett, skriven av några av vår tids mest spännande tonsättare från Sverige och USA.

Albumet har en stor spännvidd, såväl musikaliskt som tematiskt. Kombinationen av blandad kör och stråkkvartett erbjuder en rikedom av musikaliska möjligheter, från suggestiva, vidsträckta klanglandskap, till snabba interaktioner och rytmiska sammanflätningar. Även poetiskt spänner musiken över många olika teman och

Foto: Erik Lundeborg

stämningar, från naturromantiska perspektiv, till uttryck för inre kraft gentemot världen.

Sex av albumets åtta stycken ges här ut för första gången på inspelning i deras nuvarande form. Vi vill rikta ett stort tack till alla tonsättare som har samarbetat med oss under arbetet.

Ett särskilt tack riktas till Britta Byström, som skrev *Jakt på fågel* tillägnat Allmänna Sången, samt till Julia Wolfe, som omarbetade *You Breathe* för denna inspelning. Vi hoppas att skivan ska kunna bidra till att utöka spännvidden för samtida musik, och räckvidden för dem som skriver den.

Allmänna Sången & MalvaKvartetten

Allmänna Sången

Allmänna Sången är Skandinavians äldsta akademiska kör, grundad i Uppsala 1830. Sedan starten som manskör har ensemblen spelat en central roll i stadens musik- och studentliv och lagt grunden för traditioner som fortfarande är levande. År 1963 ombildades Allmänna Sången till blandad kör och har sedan dess utvecklats till en av Sveriges mest profilerade och internationellt framgångsrika körer.

Körens konstnärliga verksamhet präglas av en balans mellan tradition och förnyelse. Repertoaren sträcker sig från renässansens vokalpolyfoni till den svenska körtraditionen och till samtida konstmusik, med ett uttalat engagemang för nyskrivna verk. Detta engagemang har bland annat tagit sig uttryck i albumet *Femina Moderna* (2016) och i instiftandet av Allmänna Sången & Anders Wall Composition

Award, som syftar till att främja nya kvinnliga tonsättarröster inom körmusiken.

Allmänna Sången har rönt betydande internationella framgångar. Bland meriterna finns seger i European Grand Prix for Choral Singing 2005 samt förstapris i International Choral Competition Gallus 2017 i slovenska Maribor. Kören har därutöver framträtt vid festivaler och konserter runt om i Europa och Asien, med turnéer i bland annat Kina, Ryssland, Taiwan, Thailand, Italien, Tyskland, Belgien, Frankrike och Nederländerna.

Ensemblen har samarbetat med ett flertal framstående dirigenter, solister och instrumentalister, och diskografin omfattar flera uppmärksammade inspelningar. Albumet *Resonanser*, i samarbete med jazzpianisten Anders Widmark, belönades med en Grammis 2009 för Årets klassiska album.

Med rötterna i Uppsalas rika körtradition och med en stark konstnärlig drivkraft förenar Allmänna Sången musikalisk ambition, konstnärlig nyfikenhet och en påtaglig sångglädje som fortsatt präglar körens uttryck och utveckling.

Foto: Helgi Reynisson

MalvaKvartetten

MalvaKvartetten är en svensk stråkkvartett präglad av ett starkt och nyfikt engagemang för samtida musik. Med förankring i stråkkvartettens trehundraåriga tradition lägger ensemblen särskild vikt vid musik av samtida tonsättare och söker aktivt efter olikartade musikaliska röster och perspektiv som breddar och utmanar den klassiska kanonen.

Kvartetten bildades 2008 under medlemmarnas studier vid Högskolan för scen och musik i Göteborg. Senare fortsatte ensemblen sina kamarmusikstudier vid Hochschule für Musik Hanns Eisler Berlin för professor Friedemann Weigle från Artemiskvartetten. Dessa studieår bidrog till att forma ensemblens identitet, präglad av precision, öppenhet och ett intresse för att vidga stråkkvartettens uttrycksmöjligheter.

Samarbete är centralt i MalvaKvartettens konstnärliga arbete. Genom åren har ensemblen arbetat nära ett stort antal tonsättare i såväl Sverige som utomlands, och har genom dessa samarbeten aktivt bidragit till skapandet av ny repertoar. År 2018 firade kvartetten sitt tioårsjubileum genom att beställa tio nya verk skrivna specifikt för ensemblen. En av dessa kompositioner, skriven av Tebogo Monnakgotla, spelades in och gav även namn till albumet *Wooden Bodies* (2021), som senare utsågs till Årets klassiska album av *Dagens Nyheter* samt nominerades till en Grammis.

Med en öppenhet för mångskiftande ljudlandskap, genrer och musikaliska uttryck strävar MalvaKvartetten efter att skapa musik som både överraskar och berör. Genom sina framträdanden och samarbeten fortsätter kvartetten att utforska stråkkvartetten som en levande och föränderlig konstform.

Foto: Elias Gammelgård

Linnea Viklund *violin*
Knapp Brita Pettersson *violin*
Maria Jonsson *viola*
Maja Molander *cello*

Maria Goundorina

Maria Goundorina föddes 1978 i Novosokolniki i Ryssland, och växte upp utanför Moskva, där hon började sjunga i kör vid sju års ålder och tog upp dirigering som femtonåring. Hon studerade vid Ippolitov-Ivanovs musikhögskola för Lubov Krassavina, vid Tjajkovskijkonservatoriet i Moskva för Boris Tevlin, samt vid Kungliga Musikhögskolan i Stockholm för Anders Eby. Därutöver bedrev hon studier i musikvetenskap vid Wiens universitet.

Hennes ideal kring körklang har formats av såväl studietiden som av egna erfarenheter som sångare och dirigent. Som sångare har hon varit medlem i Tjajkovskijkonservatoriets kammarkör i Moskva, i Arnold Schoenberg-kören i Wien, och i Mikaeli Kammarkör i Stockholm. Som dirigent har hon arbetat med flera av Sveriges ledande körer, däribland Radiokören,

Eric Ericsons Kammarkör och Kungliga Operans kör.

Goundorina är även en internationellt anlitad musikpedagog, och undervisar regelbundet i kördirigering, körsång och körhistoria vid kurser och masterclasses runtom i Europa. Åren 2015–2023 undervisade hon i körsång vid Adolf Fredriks musikklasser i Stockholm, och var då med och etablerade skolans nya avdelning i Farsta på uppdrag av Stockholms stad. Sedan 2023 undervisar hon vid Stockholms musikgymnasium.

Under åren 2021–2024 var hon dirigent och konstnärlig ledare för Sveriges Ungdomskör. År 2023 utsågs hon till "Årets kördirigent" av Sveriges Körförbund.

Sedan 2010 är Maria Goundorina sånganförare och konstnärlig ledare för Allmänna Sången.

Foto: Alena Fedoskina

Jakt på fågel (2024)

Musik: Britta Byström
(född 1977, Sverige)

Text: Harriet Löwenhjelm
(1887–1918, Sverige)

Solister: Tove Angerdal Skoglund,
Martha Jacobsson, Oskar Wetterqvist

Britta Byström om verket:

*"Tallyho, Tallyho, jag har skjutit en dront, en dront har jag skjutit med luntlåsgevär", – så lyder de första raderna i Harriet Löwenhjelm's dikt "Jakt på fågel", ur sviten *Konsten att jaga* (1913). Det är en på samma gång lekfull och djupt allvarlig skildring av skapandets villkor och mirakel. Vi rör oss i fantasins och metaforernas rike: dronten, en fågel som levde på Mauritius, hade varit utrotad i mer än 200 år redan när Löwenhjelm skrev sin dikt och även själva språket i dikten är arkaiserande i ordval och vändningar.*

Harriet Löwenhjelm (1887–1918) var både bildkonstnär och lyriker. Hennes dikter skrevs ofta som komplement till egna teckningar, en sorts illustrationer i ord. Att utvidga fältet till att även omfatta musik kändes för mig naturligt och lätt: Löwenhjelmns poesi är rytmisk, närmast skanderande, med omkväden som passar väl för musik och sång. Diktens återkommande ord ”I krasse, förkrumpne och sene att tro” är riktade till bröderna, som misstror det under som skett. Fram tonar en beskrivning av den skapande kvinnans villkor i början av 1900-talet, och den blandning av uppgivenhet och triumf som Löwenhjelm kände.

Jag har i min komposition försökt fånga det mångbottnade och stilblandande i Löwenhjelmns poesi. Kören växlar mellan att sjunga små brottstycken av ord (”ho-ho-ho-ho”)

och att skapa långa, sångbara linjer. Stråkkvartetten uppträder ibland som fyra extra körsångare; instrument och röster härmar och liknar varandra. Andra gånger bidrar stråkinstrumenten till att skapa det ”ekande rum” som dikten talar om.

Över Harriet Löwenhjelmns författarskap vilar skuggan av hennes alltför korta liv – hon avled i tuberkulos bara 31 år gammal. De sista åren smög sig ett allt större vemod in i hennes poesi, och även denna dikt slutar liksom avstannande med de resignerade orden: ”I krasse, förkrumpne och sene att tro”. Likväl är diktens kvardröjande budskap för mig det om fantasins triumf över verkligheten.

Jakt på fågel

*Tallyho, Tallyho, jag har skjutit en dront,
en dront har jag skjutit med luntlåsgevär,
då solen rann ned mot en blek horisont
och havet låg blankt mellan öar och skär.
Då bolmade rök i en luft, som stod ljum,
och rymden var som ett ekande rum,
där skottet skallade fjärran och när.*

*Jag har skjutit en dront, jag har skjutit en dront.
Mina bröder, stå upp av er makliga ro.
I kunden väl aldrig er tänkt något sån't,
I krasse, förkrumpne och sene att tro.
Han var stor, han var brun, och han skrek som ett barn
och vingarna klapprade som på en kvarn,
då han föll till det rum, där som fiskarna bo.*

*Jag har skjutit en dront, jag har skjutit en dront.
Och nu går jag till byn, där som bröderna bo.
Nu vänder jag åter, men tom är min kont
och jag ropar ej mer: tallyho, tallyho.
Och jag talar väl ej om det undret, som skett.
Jag känner er väl, I ha'n förr mig belett,
I krasse, förkrumpne och sene att tro.*

Limu limu lima (2022)

Musik och text: trad. från Dalarna
Arrangemang: Anna-Karin Klockar
(född 1960, Sverige)

Anna-Karin Klockar om verket:

Limu limu lima tros ursprungligen vara en folkvisa från Älvdalen, men den förekommer i olika varianter runtom i Dalarna. Under min uppväxt i Orsa hörde jag den vid många olika tillfällen, men även när Hanser Lina Göransson sjöng den vackert, trots sin höga ålder. Hanser Lina var också från Orsa. Hon upptäcktes och blev Hugo Alfvéns främsta solist i Siljanskören och sedermera operasångerska vid Kungliga Operan under 1930- och 40-talet, men flyttade hem igen när hon blev pensionär. Min version av visan blev till i samband med Alfvéns 150-årsjubileum 2022.

Limu limu lima

*Limu, limu, lima, Gud, låt solen skina,
över bergen blå, över kullorna små,
som i skogen ska gå om sommaren.*

You Breathe (2013, omarbetad 2025)

Musik och text: Julia Wolfe
(född 1958, USA)

Julia Wolfe om verket:

You Breathe skrevs år 2012 – året min dotter låg på sjukhus i koma. Det är omöjligt att beskriva upplevelsen av att ta hand om sitt barn på en intensivvårdsavdelning. Vi avbröt allt för att vara vid hennes sida. Vid något tillfälle fick David Harrington från Kronoskvartetten höra om vår situation och ringde mig och sa, “skriv musik”. Det verkade omöjligt då, men på något vis, i denna förtvivalde stund, skrev jag *You Breathe*. Texten utgår från en hebreisk bön om att själen ska återvända till kroppen varje morgon efter att man har sovit. Hennes sömn var lång, men livet återvände.

Du andas

*min Gud
Du andas
min själ
inom mig
vaktar den
i mig*

*min själ
Du lägger
i mig
är ren*

*en dag
kommer Du
ta den
ifrån mig*

*Marion Schwebel
Foto: Alma Hellström*

Ljusfälten (1989)

Musik: Karin Rehnqvist

(född 1957, Sverige)

Text: Edith Södergran

(1892–1923, Finland)

Kulning: Hanna Fahlbeck och

Malin Gavelin

Karin Rehnqvist om verket:

”Jag har krafter. Jag fruktar ingenting.

Ljus är himlen för mig.” –

Edith Södergrans dikt följer mig genom livet. Den är livsbejakande. Stärkande. Trosviss. Genom att sjunga att man har krafter, blir man starkare.

Musikaliskt består stycket egentligen bara av en klang som stiger uppåt. Stämmorna förtätas alltmer och dynamiken växer. När slutackordet nås är det i högt läge och stark volym, toppat med kulning: ”Oböjlig väntar min kraft.”

Ljusfälten komponerades 1989 till

Stans Kör, som jag ledde under

femton för mig viktiga år.

Ljusfälten

Jag har krafter. Jag fruktar ingenting.

Ljus är himlen för mig.

Går världen under –

jag går icke under.

Mina ljusa horisonter stå

över jordens stormande natt.

Träden fram ur det gåtfulla ljusfält!

Oböjlig väntar min kraft.

Strum (2006, omarbetad 2012)

Musik: Jessie Montgomery

(född 1981, USA)

Jessie Montgomery om verket:

Strum är slutresultatet av flera versioner av en stråkkvintett som jag skrev år 2006. Verket skrevs ursprungligen för Providence-stråkkvartetten med gästmusiker från Community MusicWorks Players. Det arrangerades sedan för stråkkvartett 2008 med ett antal mindre

omarbetningar. År 2012 genomgick verket en slutgiltig omarbetning med omskrivningar av både introduktionen och slutet, detta för ett framförande av Catalyst-kvartetten tillägnat den 15:e upplagan av den årliga Sphinx-tävlingen.

Verket var ursprungligen tilltänkt för en cellokvintettsbesättning, och stäm-sättningen är ofta vitt utspridd över ensemblen, något som ger musiken en expansiv klang. I *Strum* använde jag mig av texturmotiv, av lager av rytmiska och harmoniska ostinati som sammanfogas i en ljudbädd där melodierna vävs in och ut. Det strummande pizzicatot fungerar både som ett texturmotiv och som den huvudsakliga rytmiska drivkraften i verket. Verket bygger på amerikanska folkmusikaliska uttryck, i en anda av dans och rörelse. Stycket har en sorts narrativ som börjar med flyktig nostalgi och som utmynnar i extatiskt firande.

En sådan kväll (2024)

Musik: Erika Hammarberg

(född 1975, Sverige)

Text: Solveig von Schoultz

(1907–1996, Finland)

Erika Hammarberg om verket:

Våren 2023 fann jag av en slump Solveig von Schoultz text ”En sådan kväll”, som talade direkt till mitt hjärta. Under kompositionsarbetet förändrades dess innebörd – från en stilla sommarkväll till en reflektion över döden. Verket ledde till fina musikaliska möten och fick en oförglömlig premiär vid prisutdelningen av Allmänna Sången & Anders Wall Composition Award 2024.

En sådan kväll

En sådan kväll

kanske en sådan kväll
när också solen går ner
när brunnen förlänger sin skugga vid stranden
när de 1000 spannar slutligt är burna
när varje enskilt stråk på backen lyser
lika många som stegen jorden gömmer
när blåbären mognar i sina ris
liksom hjärtan långsamt sötmar
efter regnig och lång tid
en sådan kväll
när dagen förminskas och endast väntan förlängs
när mänskan förminskas, när
under galler av plåga
redan minnet av plågan sjunker
och minnet av mödan
då när den bäst haver varit,
när händerna tystnat, tunna,
när inte ens orden finns kvar,
bara blicken dröjer,
en sådan kväll
medan kärleken ännu dröjer
som sol omskring mörka skeppet
medan havsstranden ännu lyser
närmar sig timmen för avfärd,
äntligt,
en sådan kväll.

Till fots fick jag gå genom solsystemen (2020)

Musik: Andrea Tarrodi

(född 1981, Sverige)

Text: Edith Södergran
(1892–1923, Finland)

Andrea Tarrodi om verket:

Till fots fick jag gå genom solsystemen är min tonsättning av Edith Södergrans dikt med samma namn. Södergrans poesi vittnar ofta om en djärv längtan till andra världar. Till fots söker sig diktjaget här ut i solsystemen, för att finna sig själv samt andra liknande ”måttlösa hjärtan”. Men hur låter det ute i solsystemen? I detta stycke föreställer jag mig det genom att experimentera med den mänskliga röstens möjligheter till crescendo och diminuendo tillsammans med stråkarernas tremolo och sul ponticello.

Till fots fick jag gå genom solsystemen

Till fots

fick jag gå genom solsystemen,
innan jag fann den första tråden av
min röda dräkt.

Jag anar ren mig själv.

Någonstädes i rymden hänger mitt hjärta,
gnistor strömma ifrån det, skakande luften
till andra måttlösa hjärtan.

Alaska Spring (2011)

Musik: Libby Larsen

(född 1950, USA)

Text: Tom Sexton
(1940–2025, USA)

Libby Larsen om verket:

Alaska Chamber Singers körledare David Hagen kontaktade mig med en förfrågan om att komponera ett verk till deras 25-årsjubileumskonsert. Jag blev väldigt glad över förfrågan och vi började diskutera möjliga texter. David föreslog att jag skulle titta på dikter av Tom Sexton, Alaskas poet laureate.

Då jag själv är uppvuxen i norra delen av USA kände jag en djup resonans med hans bildspråk – stilla, frusen mark, späda vårväxter som ringlar sig mot ljuset, korpar, snöfåglar, harar, mastodonter, trumpetsvanar, björnar, snöugglor, kolibrier, guckuskor, strutbräken, lav, insekter i bark – härdiga och skira budbärare om det som har överlevts och det som väntar, i tidens och naturens ständiga cykler. Deras budskap är hopp och uthållighet i motgång. Jag valde fem dikter ur hans samling *For the Sake of the Light: New and Selected Poems (För ljusets skull: Nya och utvalda dikter)*: ”April”, ”Utökar räckvidden”, ”Strutbräken”, ”Snöfåglar” och ”Vandrar över myren”. Varje dikt har sin egen särprägel, men de fem dikterna är sammanflätade genom deras gemensamma bildspråk som kretsar kring naturen i den nordliga kylans grepp.

Alaskavår

I. April

*Ännu en nästan snö-
lös vinter, den häpna
jorden oförmögen att ömsa
sitt skinn, när
ett dämpat ljud
väcker dig ur
din rastlösa sömn,
den första varma vinden
på det nya året,
frost stiger
från marken
lyfter sin kista
medan den färdas,
lämnar sitt frö
i irisen, så
detta är vad det innebär
att vara helig, så
detta är vad det innebär
att bli räddad.*

II. Utökar räckvidden

*Korparna har gett sig av och tagit huvbeklädd
vinter med sig i sitt följe.*

*Harar mörknar. Ormbunkar ringlar sig mot ljuset.
Torvmossar skyfflar luften.*

*Efter långa årstider av säckväv och gödsel,
slår vår röda kaprifol ut på gården*

*där jag väntar på att kolibrier ska stiga ned
deras små vingar vilda av iver.*

III. Strutbräken

*Ovan den stilla frusna marken
ett tunt hölje av brunt*

*som täcker en tät spiral av grönt:
strutbräken, eller maj-*

*bräken, att brynas med en nypa
salt och peppar.*

*När jag knäböjer för att skörda dem
med min kniv,*

*känner jag det sista av vinterns köld
stiga från marken*

*och jag är förlorad i denna lilla njutning
som ingenting kan hålla tillbaka.*

IV. Snöfåglar

De är de första
sparvarna
att återvända norrut

innan
vårens tvekande
grönska. Jag ser

en som hoppar
från kal kvist
till kal

mark: dess sång
liknar
ljudet av

en telegraftangent
dit...dit...dit...
insekter...i...

bark...dit...
dit...dit...
stop.

V. Vandrar över myren

Jag har följt en trumpetarsvans flykt.
Jag har blickat genom ett fönster av is.

Jag har plockat kråkbär svartare än kol.
Jag har rört vid lav på en renskalle.

Jag har sett en hare med ett vitt ben.
Jag har sett en guckusko våt av dag.

Jag har sett en fjälluggla stiga i skymningen.
Jag har lagt min hand i ett björnsår.

Jag har vandrat där mastodonter vandrade.
Jag har förälskat mig i världen.

Foto: Alma Hellström

Extending the Range

Extending the Range is the result of several years of collaboration between Allmänna Sångens and the Malva Quartet. Our two ensembles are driven by a shared desire to explore new music and to promote music by female composers. Both aspects are reflected in this album of music for choir and string quartet, written by some of the most exciting Swedish and American composers of our time.

The album covers a wide range, both musically and thematically. The combination of mixed choir and string quartet offers a wealth of musical possibilities, spanning evocative, spacious soundscapes, rapid interactions, and rhythmic interweavings. Poetically, too, the music traverses many different themes and moods, from nature-romantic perspectives to expressions of inner strength in relation to the world.

Six of the album's eight pieces appear here on record for the first time in their current form. We would like to express our heartfelt gratitude to all the composers who collaborated with us during this project. Special thanks go to Britta Byström, who wrote *Jakt på fågel* in dedication to Allmänna Sångens, and to Julia Wolfe, who revised *You Breathe* for this recording. We hope that the album will help extend the range of contemporary music and the reach of those who write it.

Allmänna Sångens & the Malva Quartet

Allmänna Sångens

Allmänna Sångens is Scandinavia's oldest academic choir, founded in Uppsala in 1830. Since its beginnings as a male choir, the ensemble has played a central role in the city's musical and student life, laying the foundations for traditions that remain vibrant to this day. In 1963, Allmänna Sångens was transformed into a mixed choir and has since developed into one of Sweden's most distinguished and internationally acclaimed choral ensembles.

The choir's artistic work is characterized by a balance between tradition and innovation. Its repertoire spans from Renaissance vocal polyphony to the Swedish choral tradition and on to contemporary classical music, with a pronounced commitment to newly composed works. This focus has been expressed, among other instances, through the album *Femina Moderna*

(2016) and through the establishment of the Allmänna Sångens & Anders Wall Composition Award, which aims to promote new female voices in choral composition.

Allmänna Sångens has achieved significant international success. Among its distinctions are victory at the European Grand Prix for Choral Singing in 2005 and first prize at the International Choral Competition Gallus in Maribor, Slovenia, in 2017. The choir has also performed at festivals and concerts throughout Europe and Asia, with tours including China, Russia, Taiwan, Thailand, Italy, Germany, Belgium, France and the Netherlands.

The ensemble has collaborated with numerous distinguished conductors, soloists, and instrumentalists, and its discography comprises several critically acclaimed recordings. The album *Resonanser*, created in collaboration with jazz pianist Anders Widmark, was

awarded a Swedish Grammis in 2009 for Best Classical Album.

Rooted in Uppsala's rich choral tradition and driven by a strong artistic impetus, Allmänna Sången unites musical ambition, artistic curiosity, and a palpable joy of singing that continues to shape the choir's sound and artistic development.

The Malva Quartet

The Malva Quartet is a Swedish string quartet distinguished by a strong and curiosity-driven commitment to contemporary music. While deeply rooted in the three-hundred-year tradition of the string quartet, the ensemble places particular emphasis on music by living composers and actively seeks out diverse musical voices and perspectives that expand and challenge the classical canon.

Formed in 2008 during the members'

studies at the Academy of Music and Drama at the University of Gothenburg, the quartet later continued its chamber music training at the Hochschule für Musik Hanns Eisler Berlin with Professor Friedemann Weigle of the Artemis Quartet. These years of study helped shape the ensemble's identity, as marked by precision, openness, and a keen interest in expanding the expressive possibilities of the string quartet.

Collaboration lies at the heart of the Malva Quartet's work. Over the years, the ensemble has worked closely with numerous composers in Sweden and abroad, actively contributing to the creation of new repertoire. In 2018, the quartet celebrated its tenth anniversary by commissioning ten new works written specifically for the ensemble. One of these pieces, written by Tebogo Monnakgotla, was recorded and also gave name to the album *Wooden Bodies* (2021), which was later

named Classical Album of the Year by the Swedish newspaper *Dagens Nyheter* and nominated for a Swedish Grammis Award.

With an openness to varied sonic landscapes, genres, and forms of musical expression, the Malva Quartet seeks to create music that both surprises and moves its audience. Through its performances and collaborations, the quartet continues to explore the string quartet as a living and evolving art form.

Members of the Malva Quartet:

Linnea Viklund *violin*

Knapp Brita Pettersson *violin*

Maria Jonsson *viola*

Maja Molander *cello*

Maria Goundorina

Maria Goundorina was born in 1978 in Novosokolniki, Russia, and grew up outside Moscow, where she began singing in a choir at the age of seven and took up conducting at fifteen. She studied at the Ippolitov-Ivanov School of Music with Lubov Krassavina, at the Moscow Tchaikovsky Conservatory with Boris Tevlin, and at the Royal College of Music in Stockholm with Anders Eby. In addition, she pursued studies in musicology at the University of Vienna.

Her ideals regarding choral sound have been shaped both by her years of study as well as by her own experience as a singer and conductor. As a singer, she has been a member of the Tchaikovsky Conservatory Chamber Choir in Moscow, the Arnold Schoenberg Choir in Vienna, and the Mikaeli Chamber Choir in Stockholm. As a conductor, she has worked with several of Sweden's leading choirs, including the

Swedish Radio Choir, the Eric Ericson Chamber Choir, and the Royal Swedish Opera Chorus.

Goundorina is also an internationally engaged music educator, and regularly teaches choral conducting, choral singing and choral history at courses and masterclasses across Europe. From 2015 to 2023, she taught choral singing at Adolf Fredriks musikklasser in Stockholm, where she also helped establish the school's new branch in Farsta on behalf of the City of Stockholm. Since 2023, she has been teaching at the Stockholm musikgymnasium.

From 2021 to 2024, she served as the conductor and artistic director of the Swedish Youth Choir. In 2023, she was named "Choir Conductor of the Year" by the Swedish Choral Association.

Since 2010, Maria Goundorina is the conductor and artistic director of Allmänna Sångern.

Jakt på fågel (2024)

Music: Britta Byström

(born 1977, Sweden)

Lyrics: Harriet Löwenhjelm

(1887–1918, Sweden)

Soloists: Tove Angerdal Skoglund,
Martha Jacobsson, Oskar Wetterqvist

Britta Byström on the work:

*"Tallyho, Tallyho, I have shot a dodo,
a dodo I have shot with a matchlock musket,"*
—these are the first lines of Harriet Löwenhjelm's poem "Bird Hunt," from the suite *Konsten att jaga (The Art of Hunting)* (1913). It is a playful yet deeply serious depiction of the conditions and miracles of creation. We find ourselves in the realm of imagination and metaphor: the dodo, a bird that lived on Mauritius, had been extinct for more than 200 years when Löwenhjelm wrote her poem, and even the language of the poem is archaic in its choice of words and turns of phrase.

Harriet Löwenhjelm (1887–1918) was both a visual artist and a poet. Her poems were often written to complement her own drawings, a kind of illustration in words. Expanding the field to also include music felt natural and easy to me: Löwenhjelm's poetry is rhythmic, almost chant-like, with refrains that are well suited to music and song. The recurring words in the poem, "ye crass, stunted, and slow to believe," are directed at the brothers, who distrust the miracle that has taken place. A description of the conditions of creative women in the early 1900's emerges, along with the mixture of resignation and triumph that Löwenhjelm felt.

In my composition, I have attempted to capture the multifaceted and stylistically diverse nature of Löwenhjelm's poetry. The choir alternates between singing small fragments of

words ("ho-ho-ho-ho") and creating long, singable lines. The string quartet sometimes acts as four additional choral singers; the instruments and voices mimic and resemble each other. At other times, the string instruments help to create the "echoing room" referred to in the poem.

Harriet Löwenhjelm's writings are shadowed by her all too short life—she died of tuberculosis at the age of just 31. In her final years, a growing melancholy crept into her poetry, and this poem also ends somewhat abruptly with the resigned words: "ye crass, stunted, and slow to believe." Nevertheless, for me, the lingering message of the poem is that of the triumph of imagination over reality.

Bird Hunt

*Tallyho, Tallyho, I have shot a dodo,
a dodo I have shot with a matchlock musket,
as the sun poured down against a pale horizon
and the sea lay bright between islands and skerries.
Smoke belched out into an air that stood tepid,
and the expanse was like an echoing room,
as the shot clanged far and near.*

*I have shot a dodo, I have shot a dodo.
My brethren, rise up from your leisurely rest.
Surely ye could never have imagined such a thing,
ye crass, stunted, and slow to believe.
He was large, he was brown, and he shrieked like a child
and the wings clattered as on a mill,
as he fell to the room where the fishes dwell.*

*I have shot a dodo, I have shot a dodo.
And now I walk to the village, where the brothers reside.
Now I am returning, yet empty is my basket
and I shout no more: tallyho, tallyho.
And I speak no more of the wonder that has occurred.
I know you well, ye have sneered at me before,
ye crass, stunted, and slow to believe.*

Limu limu lima (2022)

Music and lyrics: traditional,
Dalarna, Sweden
Arrangement: Anna-Karin Klockar
(born 1960, Sweden)

Anna-Karin Klockar on the work:

Limu limu lima is believed to have originated as a folk song from Älvdalen, but it appears in various versions throughout the Swedish province of Dalarna. Growing up in the town of Orsa, I heard it on many different occasions, including when Hanser Lina Göransson sang it beautifully, despite her advanced age. Hanser Lina was also from Orsa. She was discovered by Hugo Alfvén and became his principal soloist in the Siljan Choir. She then worked as an opera singer at the Royal Opera during the 1930's and 40's, but moved back home after her retirement. My version of the song was created in connection with Alfvén's 150th anniversary in 2022.

Limu limu lima

*Limu, limu, lima, God, let the sun shine,
over the blue mountains, over the little maidens
who shall walk in the forest in the summer.*

You Breathe (2013, revised 2025)

Music and lyrics: Julia Wolfe
(born 1958, United States)

Julia Wolfe on the work:

You Breathe was written in 2012—the year my daughter was in the hospital in a sleep coma. It is impossible to describe the experience of caring for one’s child in an intensive care unit. We stopped everything to stay by her side. At some point David Harrington of the Kronos Quartet heard about our situation and called me to say, “write music.” This seemed impossible at the time, but somehow, in this distraught moment, I wrote *You Breathe*. The text is adapted from a Hebrew prayer asking for the soul to return to the body each morning after sleep. Hers was a long sleep, but life returned.

You Breathe

*my God
You breathe
my soul
within me
guard it
in me*

*my soul
You place
in me
is pure*

*one day
You will
take it
from me*

Ljusfälten (1989)

Music: Karin Rehnqvist
(born 1957, Sweden)
Lyrics: Edith Södergran
(1892–1923, Finland)
Kulning calls: Hanna Fahlbeck och
Malin Gavelin

Karin Rehnqvist on the work:

*“I have strengths. I fear nothing.
Bright is the sky before me.” –*

Edith Södergran’s poem has accompanied me throughout my life. It is life-affirming. Empowering. Confident. By singing that one has strength, one becomes stronger.

Musically, the piece consists mainly of a rising sound. The voices become increasingly dense and the dynamics grow. When the final chord is reached, it is in a high register and at a loud volume, topped with a “kulning” call: “Unyielding my strength awaits.”

Ljusfälten was composed in 1989 for Stans Kör, which I led for fifteen, personally important, years.

Fields of Light

*I have strengths. I fear nothing.
Bright is the sky before me.
If the world perishes –
I shall not perish.
My bright horizons stand
over the storming night of the earth.
Step forth out of the mysterious field of light!
Unyielding my strength awaits.*

Strum (2006, revised 2012)

Music: Jessie Montgomery
(born 1981, United States)

Jessie Montgomery on the work:

Strum is the culminating result of several versions of a string quintet I wrote in 2006. It was originally written for the Providence String Quartet and guests of Community MusicWorks Players, then arranged for string quartet in 2008 with several small revisions. In 2012, the piece underwent its final revisions with a rewrite of both the introduction and the ending for the Catalyst Quartet in a performance celebrating the 15th annual Sphinx Competition.

Originally conceived for the formation of a cello quintet, the voicing is often spread wide over the ensemble, giving the music an expansive quality of sound. Within *Strum* I utilized

texture motives, layers of rhythmic or harmonic ostinati that string together to form a bed of sound for melodies to weave in and out. The strumming pizzicato serves as a texture motive and the primary driving rhythmic underpinning of the piece. Drawing on American folk idioms and the spirit of dance and movement, the piece has a kind of narrative that begins with fleeting nostalgia and transforms into ecstatic celebration.

En sådan kväll (2024)

Music: Erika Hammarberg
(born 1975, Sweden)
Lyrics: Solveig von Schoultz
(1907–1996, Finland)

Erika Hammarberg on the work:

In the spring of 2023, I stumbled upon Solveig von Schoultz’s text “Such an Evening,” which spoke directly to my heart. During the composition process, its meaning transformed—from a quiet summer evening to a reflection on death. The work led to wonderful musical encounters and had an unforgettable premiere at the 2024 Allmänna Sängen & Anders Wall Composition Award ceremony.

Such an Evening

Such an evening

perhaps such an evening

when the sun sets as well

when the well lengthens its shadow by the beach

when the 1000 buckets have been carried at last

when each single path on the slope lies aglow

as many as the steps hidden by the earth

when the blueberries ripen in their shrubs

like hearts slowly sweetening

after a rainy and long period

such an evening

when the day is diminished and only the waiting is prolonged

when the human being is diminished, when

under gratings of torment

already the memory of the torment sinks

and the memory of the hardship

when it has just passed

when the hands have turned silent, thin,

when even the words no longer remain,

only the gaze lingers,

such an evening

while the love still lingers

like sun around the dark ship

while the seashore still glows

approaches the hour of departure,

finally,

such an evening.

Till fots fick jag gå genom solsystemen (2020)

Music: Andrea Tarrodi

(born 1981, Sweden)

Lyrics: Edith Södergran

(1892–1923, Finland)

Andrea Tarrodi on the work:

By Foot I Had to Walk Across the Solar Systems is my musical setting of Edith Södergran's poem of the same name.

Södergran's poetry often testifies to a bold longing for other worlds. By foot, the poetic persona sets out into the solar systems in order to find herself and other similarly "measureless hearts."

But what does it sound like out in the solar systems? In this piece, I imagine it by experimenting with the human voice's possibilities for crescendo and diminuendo together with the tremolo and sul ponticello of the strings.

By Foot I Had to Walk Across the Solar Systems

By foot

I had to walk across the solar systems,

before I found the first thread of my red garb.

I sense already myself.

*Somewhere in space hangs my heart,
sparks stream from it, shaking the air
towards other measureless hearts.*

Alaska Spring (2011)

Music: Libby Larsen
(born 1950, United States)
Lyrics: Tom Sexton
(1940–2025, United States)

Libby Larsen on the work:

David Hagen, director of the Alaska Chamber Singers, contacted me with the idea to commission a work for their 25th Anniversary concert. I was delighted and we set about discussing possible texts. David suggested that I look at the poetry of Tom Sexton, Poet Laureate of Alaska. Being a child of the North Country myself, I resonated deeply with his imagery—still, frozen ground, tender spring plants spiraling towards the light, ravens, juncos, hares, mastodons, trumpeter swans, bears, snowy owls, hummingbirds, ladyslippers, fiddlehead ferns, lichen, insects in bark—hardy and delicate messengers of what has been survived

and what is to come, always in the cycles of time and nature. Their message is of hope and persistence in the midst of adversity. I chose five poems from his volume *For the Sake of the Light: New and Selected Poems*: “April,” “Extending the Range,” “Fiddlehead,” “Juncos,” and “Walking the Marsh.” Each poem has its own distinct character, yet the five poems are intertwined through their shared imagery of nature in the grip of northern cold.

Alaska Spring

I. April

*Another almost snow-
less winter, the stunned
earth unable to shed
its skin, when
a hushed sound
wakes you from
your restless sleep,
the first warm wind
of the new year,
frost rising
from the ground
lifting its coffin
as it goes,
leaving its seed
in the iris, so
this is what it means
to be holy, so
this is what it means
to be saved.*

II. Extending the Range

*The ravens have departed taking hooded
winter in their wake.*

*Hares darken. Ferns spiral toward the light.
Muskeg spades the air.*

*After long seasons of burlap and manure,
our red honeysuckle opens in the yard*

*where I wait for hummingbirds to descend
their small wings wild with desire.*

III. Fiddlehead

*Above the still frozen ground
a thin sheath of brown*

*covering a tight spiral of green:
fiddlehead, or lady*

*fern, to be sautéed with a pinch
of salt and pepper.*

*When I kneel to harvest them
with my knife,*

*I feel the last of winter's cold
rising from the ground*

*and I am lost in this small pleasure
nothing can contain.*

IV. Juncos

*They're the first
sparrows
to return north*

*before
spring's halting
green. I watch*

*one hopping
from bare branch
to bare*

*ground: its song
is like the
sound of*

*a telegraph key:
dit...dit...dit...
insects...in...*

*bark...dit...
dit...dit...
stop.*

V. Walking the Marsh

*I have followed the flight of a trumpeter swan.
I have looked through a window of ice.*

*I have picked crowberries blacker than coal.
I have touched lichen on a caribou's skull.*

*I have seen a hare with one white leg.
I have seen a lady's slipper wet with dew.*

*I have watched a snowy owl rise at dusk.
I have placed my hand in the print of a bear.*

*I have walked where mastodons walked.
I have fallen in love with the world.*

Recorded 12–13 October 2024 and 28–30 March 2025 in Bälinge kyrka, Uppsala län, Sweden.

Recording producer, sound engineer and editing: Marion Schwebel (Take5 Music Production).

Recording format: 24bit, 96kHz.

Cover image: Detail of David Burkhardt, *Portrait of E. Södergran*, 2025, oil on canvas, 90 × 90 cm.

Design: Sara Nordin Andersen, Destedesign (www.destedesign.se).

Project managers: Axel Rudolphi, Tove Angerdal Skoglund, Oskar Wetterqvist.

Translations for booklet: Axel Rudolphi.

www.allmannasangen.se
www.malvakvartetten.com

Made possible with generous support from:
The Beijer Foundation, The Swedish Arts Council, and Bälinge Parish.

SWEDISH
ARTSCOUNCIL

**Svenska
kyrkan**

Bälingebygdens
församling